

Виховний захід

Тема: Свято Покрови Пресвятої Богородиці. День українського козацтва

Мета: ознайомити учнів з особливостями та історією виникнення свята Покрови Пресвятої Богородиці, прилучати дітей до цінностей, традицій та вірувань українського народу;

розвивати навички самовдосконалення тіла і духу на прикладах епохи Запорізької Січі, познайомити учнів з національними видами вправ, піснями, стравами; виховувати повагу до історичної спадщини нашого народу.

Обладнання: костюми, тарілки з кашею, м'ячі, декорації.

Хід свята

Гімн України

Вступне слово вчителя: Завтра вся Україна буде відзначати світле та радісне свято – Покрова Пресвятої Богородиці. Від часів Хрещення Київської Русі і до наших днів це свято духовно об'єднувало наш народ, живило його вірою у повсякчасне заступництво Божої Матері за людській рід, за мир і добро на нашій землі.

Винос прапору, звучить козацький марш

Ведуча 1: Добрий день вам, друзі щирі,

Хай живеться вам у мирі,

Не минайте нашу хату,

Бо у нас сьогодні свято.

Ведуча 2: Сьогодні гадаєм, якраз буде вчасно,

Щоб був у вас дійсно чудовий настрій.

Управшись з ділом, хіба нам не варто

Зустрітись з силою, піснею, жартом.

Ведуча 3: Наша мандрівка – в історію давню і близьку, хотілося б поєднати розповідь про свято Покрови Пресвятої Богородиці, про славу Запорізьку Січ, про козаків з тими піснями і думами, що їх складав народ про своїх героїв з розповіддю про ту війну, яку Україна переживає зараз, війну на Сході нашої держави.

II. Історія свята

Вчитель: 14 жовтня – свято Покрови Пресвятої Богородиці або, як кажуть в народі, Святої Покрови. „Покрова накриває траву листям, землю снігом, воду – льодом, а дівчат – шлюбним вінцем”. В українських селах і до сьогодні дотримуються давньої народної традиції справляти весілля після Покрови. Від Покрови і до початку Пилипівки – пора наймасовіших шлюбів в Україні.

Свято Покрови посідає почесне місце серед пошанованих свят на Україні. Що цікаво - шанується воно одночасно і християнами, і рідновірами України, тільки зміст свята, навіть за однакової назви, зовсім різний. Це свято ознаменовує засинання природи та вкривання Землі на зиму. Справді, в жовтні перші дерева втрачають листя, всі плоди уже дозріли: „Прийшла Покрова –

на дереві голо". Це також свято вояцької честі та звитяги, на якому оборонці Матері-Землі показують свою вправність.

Незвичайна популярність та величність свята Покрови пояснюється дуже просто, хоч цього вперто не бажають визнавати і помічати представники християнства. Корені виникнення свята сягають сивої багатотисячолітньої давнини і пов'язані з космічним станом природи і, відповідно, особливим етапом у житті людини. Які ж це особливості?

Загальновідомою ознакою Покрови є те, що вона покриває Землю або листям, або снігом. До Покрови завершувався період сватань і приготування до весіль. До початку жовтня закінчуються усі найважливіші сільські роботи на Землі (в тому числі сівба озимих) – завершений хліборобський цикл робіт, зібраний урожай та більш-менш вільний час дають можливість для проведення весіль. Це найбагатіша пора для весільних гулянь, початку вечорниць. Звідси беруть свій початок весільні осінні тижні. Це свято – покровитель весіль, початок сезону на сватання та весілля. Це вже потім під впливом християнства воно оформилося у те, що дівчата, котрі бажали взяти шлюб саме цього року, мали побувати на святі Покрови у церкві і помолитися: „Свята Покрівонько, покрій мені голівоньку“, „Мати-Покрівонько, покрій Матір сиру Землю і мене молоду“, „Свята мати, Покровонько, накрій мою головоньку, хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою“.

Учень 1: Існувала навіть прикмета: якщо на Покрову сніг – буде багато весіль.

Учень 2: У багатьох народів, зокрема і у слов'ян, покривало (фата) вважалося дуже важливою весільною оздобою, взагалі слугувало ознакою заміжжя.

Учень 3: За описами арабського письменника XII ст. свідчить, що якщо комусь подобалась дівчина, то він накидав їй на голову покривало і вона мусила стати його дружиною (точніше, мабуть, це була пропозиція до шлюбу). Та і зараз ми знаємо, що весільна фата ще широко представлена у весільному обряді.

Учень 4: В Карпатській Україні до Покрови остаточно поверталися всі пастуші отари з полонин і завершували останню мандрівку чумаки. Тому й казали: „Прийшла Покрова – сиди, чумаче, вдома“.

Учень 5: Для того, щоб усі члени сім'ї були здоровими, на Покрову старша господиня брала вишитого рушника, що був над іконою Богородиці, і розвішувала його над входними дверима. Під ним ставали, як йшли до церкви, і проказували:

Учень 6: Пресвята Покрівонько,

Перед твоїм кривалом

Голови схиляємо.

Прохаємо, Покрівонько,

Од лиха укрити,

Здоров'ячко наше

Знов нам обновити.

Вчитель: 14 жовтня щорічно відзначається День українського козацтва (згідно Указу Президента України від 7 серпня 1999р.). Козацтву належить особливе місце в історії України та в історичній пам'яті українського народу. День Покрови, 14 жовтня, святкується в усіх козацьких громадах світу дуже урочисто, з молебнями про живих, з панахидами про тих хто відійшов в інший світ, з урочистими

загальними зборами козаків. Але не так давно іншим Указом Президента України ми почали відзначати 14 жовтня ще й свято захисника Вітчизни.

Ведучий 1. 23 роки Україна не знала війни. Наш народ пишався тим що у буремні 90 – ті, Україні вдалося зберегти мир. Але війна не обійшла нашу державу тепер. Ще рік тому ми з вами не знали дуже багатьох слів пов'язаних з війною, тепер же майже кожну родину так чи інакше опалило полум'я військових дій. Ще рік тому ми не особливо звертали увагу на слова «слава Україні – Героям слава», а тепер ці слова набули нового змісту.

Наразі вже точно зрозуміло, кому ці слова адресовані, і ні в кого немає сумнівів, що ці герої – хлопці що зі зброєю в руках захищають крихкий східний кордон України, лікарі які в мирний час повертають поранених в АТО з того світу, волонтери на плечах яких тримається наша армія.

Ведучий 2. Слова «Слава Україні – Героям слава» перестали бути просто вітанням це вже віддання шани найкращим, котрі у найважливіший момент нашої держави не злякалися і пожертвували собою заради своєї Батьківщини, а також є засвідченням справжнього патріотичного подвигу.

Коли перед очима кадри з новин, фото поранених та загиблих героїв, дивлячись їм у вічі, ми розуміємо, що вислів «душу й тіло ми положим за нашу свободу» став для сучасної історії української нації не просто словами з гімну, це стало станом душі». Мужність та героїзм, відвага та самопожертва, відчайдушність та бойове братерство наші військові демонструють кожного дня, кожної миті, і це щоразу підсилює нашу віру і сподівання, гордість за свій народ. Життя – безцінне, а Україна – понад усе!

Сьогодні ми також вшановуємо учасників бойових дій на східній території нашої держави, віддаємо шану усім тим, хто з честю та гідністю виконав и виконує свій військовий обов'язок

1 учень. Схід України став горнилом для тих, хто туди потрапив. Він навчив юнаків цінувати дружбу, відданість, любов. І знати ціну життя.

Адже воно обривалося іноді у неповних 19 років перед їхніми очима. І терпи юні душі від втрати друзів, тих, хто ще вчора дарував їм своє тепло. А потім повертався на рідну землю у цинковій труні. Це все потрібно було пережити. Але вони 19-ти річні свято вірили, що виконують свій обов'язок.

2 учень. Болить Донбас, в душі туман

Ніхто не знає, ніхто не скаже,

Коли і де, хто за ким,

Що саме тут на землю ляже.

Ведучий 1. В результаті бойових дій в Україні загинули тисячі людей, в тому числі 28 дітей. Поранення отримали 7640 людей. Солдати добровольчих загонів та регулярної армії віддали життя за кожного з нас!

Життя цих захисників обірвалося. Солдати гинули. І кожна смерть страшна. А як страшно, коли не хочеться помирати, коли ще тільки починаєш жити.

Учень 1. Пливуть гроби по морю, як човни –

По морю рук, по морю сліз і гніву.

Пливуть в човнах розтерзані сини

На хвилі молитов і переспіву.

Так ніби в жилах замерзає кров,

А потім б'є у скроні голос крові
За ти хто тихо жив, а відійшов
У дзвонах слави праведним героєм.
Пливуть човни,гойдає кожную лодь
Людська долоня,тепла і тремтяча,
Човнами править втішений Господь,
А серце розривається і плаче.
І кожна мати плаче,і пече
Їй кожна рана у чужого сина.
Стоїть Донбас і Львів – плече в плече
І разом з ними плаче Україна.
Нехай же вам, герої,віддає
Святий Петро ключі від того раю,
Де убієнний ангелом стає,
Бо він герой. Герої не вмирають.
Герої не вмирають.Просто йдуть
Із поля бою – в небо. В лицарі – зі смерті.
Пливуть човни. Пливуть човни. Пливуть....
Героям слава - вписано у серці.
2 Учень. Поставте скибку хліба на стакан
І голову схилить в скорботі вічній ...
Вчитель. Хвилина мовчання...Найдовша хвилина. Хвилина мовчання...Найтихіша,
найсумніша, найтяжча хвилина...
Пам'ять всіх загиблих вшановуємо хвилиною мовчання.
(Хронометр відбиває хвилину).

Вчитель. Прошу сідати.
Падали хлопці на чужій землі, а в них на м'яких долонях лінії життя такі довгі і прекрасні... Разом із ними пішло в небуття чиєсь щастя. Але вони живуть у пам'яті бойових друзів, продовжують усміхатись зі сторінок солдатських альбомів. Вони вічно живуть у люблячих, палких материнських серцях..
2учень.Час лікуватиме рани. Але фізичні. А в душі, у пам'яті воїнів назавжди залишаться суворі будні Донбасу, які випали на їх долю.
1учень. Їм випало жити - так скажуть про тих, хто повернеться до рідного дому, порядкуватиме рідну землю, віддаючи їй свої сили і вміння. Вони пройшли пекло війни, вони не поповнили списки загиблих, вони і є тією пам'яттю, що пише історію. Сумними і гіркими спогадами поселилася в пам'яті наших людей ця війна. Ця жахлива катастрофа людства І ніхто, і ніщо не може забутись. Віримо, що більше не будуть убивати наших хлопців

Хлопець і дівчина

Мама, а куда мы уезжаем?
- Ой сынок, сама еще не знаю.
- Можно , я возьму с собою Мишку?
- Нет родной, вещей и так уж слишком.
- Мам, а с нами едет Оля, Нина?
Мама промолчала без причины

- Стой, а как же Васька, кот игривый?
- Мы его не можем взять мой милый
Места не хватает даже деткам,
Завтра я отдам его соседке.
- Знаешь, мама, я сегодня слышал,
Будто сильный дождь стучал по крышам.
Стекля в моей комнате дрожали,
Люди за окном все так кричали.
- Милый, ты не бойся, я с тобою,
Знай, я от любой беды укрою.
Спи пока малыш, а завтра утром
Ждут уже нас новые маршруты.
- Мам, а мы сюда еще приедем?
Ваську заберем мы у соседей.
С мишкой вновь играть я буду,
Буду строить с Олей халабуду?
- Да конечно, милый, очень скоро
Сразу, как закончатся все споры
Вновь вернемся в дом родной и светлый,
Снова будем здесь встречать рассветы.
Вдруг малыш уснул, у мамы слезы
Где найти ответы на вопросы?
Как все объяснить ей, крохе-сыну?
То, что не вернуться им в руины
То, что не играть ему с тем мишкой,
То, что не читать ему здесь книжки...
Вновь вдали слышны грозы раскаты,
Где-то там стреляют автоматы.
Собран чемодан и ждет рассвета
Нет в нем ни игрушек ни конфеты
Вещи и вода, как в худшей драме...
И еще... иконки две в кармане.
Уехала...
Теперь не слышу взрывов.
Казалось бы, что радуйся, живи.
Но все везде чужое, не родное
И слышу только крик своей души...
Хочу домой, хочу в любимый город,
Где есть еще родные и друзья.
И на коленях я прошу у Бога,
Чтобы закончилась проклятая война.

Кліп «Я не хочу грати у війну»

Ведучий 1. Україна сьогодні – незалежна держава. Українські Збройні Сили покликані охороняти кордони України, спокій нашого народу, створювати атмосферу миру і дружби з народами інших держав.

1 дівчина: Молюсь за тебе, Україно,
Молюсь за тебе кожен час,
Бо ти у нас одна-єдина,
Писав в своїх вірша Тарас.
Молюсь, - казав він, - щоб у тебе
Не було між людьми війни,
Щоб завжди було чисте небо
На нашій стомленій землі.
Щоб завше у садку смерека
Весняним квітом під вікном цвіла
І прилітали з вирію лелеки
Щоб гомін хвиль послухати Дніпра!

1 хлопець: Вы знаете , что значит «выживать»?
И окна липкими крестами закрывать,
А слышать крики маленькой сестры,
И видеть слезы на щеках у мамы?
А вы сидели в коридоре на полу?
«Там стекол больше, крепче там надежда».
А Богу вы молились поутру
За то, что живы. Что жить есть где...
Дражали вы от грома града,
Семьей всею в крепкий круг сплетясь?
Такого и врагу не пожелать.
И страшно нам, пока еще мы дышим,
Жить с мыслью «Жизнь – это страшные сны»,
И знать, что там никому не нужны
Дети негласной этой войны

Кліп «Стіна»

2 дівчина: Не розчаровуйсь в Україні,
А розумій її печаль.
Що робиш ти для неї нині –
У себе спершу запитай.
Не розчаровуйсь в Україні,
Вона свята, а грішні – ми
В її недолі часто винні
Її ж бо дочки і сини.
Не розчаровуйсь в Україні,
Ідеї волі певним будь,
Бо тільки той є справжнім сином,
Хто вміє неньку захистити.
Не розчаровуйсь в Україні,
Вір, що мине важка пора,

Розквітне пишний цвіт калини,
В садах достатку і добра.

2 хлопець: Господь прошу! Не допусти войны!
Пусть кровь людская больше не прольется!
Дай людям мир, покой и тишину!
Укрой крылом от политического скотства!
Прошу, Господь, не допусти войны!
Пусть брат на брата не идет в атаку!
Спаси нас всех и сохрани!
Нам не нужны вновь памятные даты.

1 дівчина: Сьогодні в Україні чорний день...
В домівках у героїв ллються сльози,
Та повернути їх ніхто не в змозі –
Сьогодні в Україні чорний день.
Помолимося усі за їхні душі.
Поставимо в церквах за них свічки;
Чоловіки, батьки, сини та друзі –
За рідну землю в небі полягли.

1 хлопець: А завтра буде помста по заслuzі!
За кожна краплю материнської сльози,
За дикий біль, що розриває душу,
За кожна цятку української землі.

Разом: Не пробачим!!! Не станемо МИ на коліна!
Нехай крик матерів аж до неба дійде!
З нами Честь! З нами Бог! Хай живе УКРАЇНА!!!
Не вмирають ГЕРОЇ!!! Ніколи!...Ніде!

Хай живе Україна!

Ведучий 1: Тож любіть Україну, шануйте її народ. Хай кожен з вас своїми добрими справами і вчинками доведе...

Два ведучих разом: ... що козацькому роду нема переводу!
Винос прапору

Ведучий 2: Ось і закінчилось свято,
Хотілося б вам усім побажати
Добра і злагоди, й краси,
Щоб для України ви росли.
Ведучий 3: Хай вам щастить завжди й в усьому,
Не піддавайте серце злему.
Хай Бог нам усім допомагає
І рідний край оберігає!